

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 grudnia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 7 listopada 2016 roku odmówił J. M. (1) prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że nie udokumentował wymaganego 15 - letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Na podstawie dowodów dołączonych do wniosku, ZUS przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 roku 25 lat ogólnego stażu pracy i ani jednego dnia pracy w szczególnych warunkach.

Organ rentowy nie uznał za udowodnione okresów pracy w szczególnych warunkach:

- od dnia 14 maja 1980 roku do 31 maja 1993 roku w Przedsiębiorstwie (...) - Ł., ponieważ wnioskodawca nie przedłożył świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach, a sporządzone przez archiwum kserokopie dokumentów z akt osobowych nie określają rodzaju wykonywanej pracy ściśle według wykazu, działu i pozycji w/w rozporządzenia, a ponadto na ich podstawie nie można ustalić przynależności resortowej zakładu pracy, a tym samym nie można stwierdzić czy zajmowane przez wnioskodawcę stanowiska zostały wymienione w wykazie aktu resortowego,

- od dnia 1 września 1994 roku do 31 grudnia 1998 roku w (...) SPÓŁKA JAWNA w P., ponieważ dołączone do wniosku o emeryturę świadectwo pracy z dnia 31 sierpnia 2004 roku z adnotacją, że skorygowane świadectwo pracy wystawiono dnia 5 września 2004 roku jest niewiarygodne. Składając dnia 6 października 2006 roku wniosek o ustalenie kapitału początkowego przedłożył wnioskodawca świadectwo pracy z dnia 31 sierpnia 2004 roku bez adnotacji o wystawionej korekcie, mimo, że wniosek składał po dniu 5 września 2004 roku. W świadectwie pracy dołączonym do wniosku o ustalenie kapitału początkowego pracodawca stwierdził, że nie wykonywał wnioskodawca pracy w szczególnych warunkach.

/decyzja – k. 93 - 94 plik II akt ZUS/

W dniu 9 stycznia 2017 roku J. M. (1) przez swojego pełnomocnika wniósł odwołanie od ww. decyzji podnosząc, że nie zgadza się z ustaleniami organu rentowego. Skarżący wniósł o jej zmianę poprzez ustalenie prawa do emerytury i uwzględnienie okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach na stanowisku kierowca samochodu ciężarkowego od dnia 31 maja 1980 roku do 31 marca 1993 roku w Przedsiębiorstwie (...) - Ł. oraz od dnia 1 września 1994 roku do 31 grudnia 1998 roku w (...) SPÓŁKA JAWNA w P.. Dodatkowo skarżący wskazał, że rodzice wnioskodawcy aby nabyć własność gospodarstwa rolnego na podstawie akt z dnia 16 marca 1973 roku musieli być zgodnie z zapisami tegoż aktu posiadaczami samoistnymi tej nieruchomości. W związku z tym odmowa zaliczenia przez organ rentowy do stażu pracy wnioskodawcy okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców była nieuprawniona.

/odwołanie – k. 2- 5/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 8 lutego 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację przedstawioną w zaskarżonej decyzji. Ponadto wskazał, że nie uwzględnienie okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od dnia 22 września 1972 roku do 15 marca 1973 roku nie jest nieistotne, ponieważ okresy takie zalicza się w zakresie niezbędnym do ustalenia prawa do świadczenia, a wnioskodawca na dzień 31 grudnia 1998 roku posiada 25 lat stażu pracy ogółem.

/odpowiedź na odwołanie – k. 9- 9 v/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny

Wnioskodawca J. M. (1) urodził się w dniu (...).

Skarżący, w dniu 7 listopada 2016 roku złożył wniosek o emeryturę. Wnioskodawca nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego.

/wniosek – k. 1-8 plik II akt ZUS/

J. M. (1) posiada prawo jazdy kategorii: C oraz (...) - od dnia 15 kwietnia 1980 roku.

/e -protokół z dnia 13 września 2017 roku 00:03:33 - 00:15:51/

W okresie od dnia 1 października 1974 roku do 7 maja 1980 roku wnioskodawca pracował Spółdzielni Kółek Rolniczych - w Zakładzie Usług (...) w Filii w Z., w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku traktorzysty.

/świadcstwo pracy z dnia 20 września 2006 roku k. 35 -36 plik II akt ZUS /

Następnie w okresie od dnia 14 maja 1980 roku do 31 maja 1993 roku wnioskodawca pracował w Przedsiębiorstwie (...) - Ł., w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowca - mechanik.

/świadcstwo pracy z dnia 31 marca 1993 roku k. 43 - 46 plik II akt ZUS, angaże z okresu zatrudnienia -wszyta koperta k. 24, umowa o pracę z dnia 14 maja 1980 roku - wszyta koperta k. 24, wniosek w sprawie zatrudnienia pracownika z dnia 13 maja 1980 roku - wszyta koperta k. 24, kart tzw. „konto osobowe” - wszyta koperta k. 24 /

Kolejnym miejscem pracy wnioskodawcy był firma (...) SPÓŁKA JAWNA w P. w okresie od dnia 1 września 1994 roku do 31 sierpnia 2004 roku, w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowca - zaopatrzeniowiec.

/ umowa o pracę z dnia 1 września 1994 roku akt osobowych - część B, angaże z dnia 1 listopada 1997 roku, z dnia 1 grudnia 1997 roku, z dnia 31 sierpnia 1998 roku i z dnia 31 maja 2002 roku akta osobowe - część B/

J. M. (1) w dniu 7 maja 1997 roku uzyskał uprawnienie do przewożenia materiałów niebezpiecznych, które ważne było do dnia 16 kwietnia 2002 roku. W dniu 28 kwietnia 2002 roku wnioskodawca uzyskał zaświadczenie o przeszkoleniu kierowców pojazdów przewożących materiały niebezpieczne, które było ważne do dnia 26 kwietnia 2007 roku. Z kolei w dniu 27 marca 2003 roku odwołujący się uzyskał zaświadczenie potwierdzające, że spełnia wymagania kwalifikacyjne do obsługi w kategorii III w zakresie obsługa urządzeń do napełniania i opróżniania zbiorników transportowych, cystern drogowych, do towarów niebezpiecznych klasy 3 wg (...). Ponadto wnioskodawca przeszedł szkolenie z zakresu zasad bezpiecznego załadunku autocystern potwierdzone zaświadczeniem z dnia 23 grudnia 2003 roku.

/zaświadczenie z dnia 7 maja 1997 roku k. 53 - 53v, zaświadczenie z dnia 28 kwietnia 2002 roku k. 52 - 52v., zaświadczenie z dnia 27 marca 2003 roku k. 51,zaświadczenie z dnia 23 grudnia 2003 roku k. 50/

Przedsiębiorstwo (...) - Ł., zajmowało się przewozem materiałów budowlanych, kruszywa, piasku, żwiru oraz innych sypkich materiałów. Piasek i żwir był odbierany z kopalni i zawożony na konkretną budowę. Przedsiębiorstwo posiadało swój transport, na stanie było około 50 ciężarówek typu S., JELCZ, (...), KAMAZ. Każdy kierowca miał przydzielony swój samochód. Kierowcy przeciętnie pracowali po 10 -11 godzin dziennie, początkowo na jedną zmianę, później część kierowców na dwie zmiany.

/zeznania wnioskodawcy e - protokół z dnia 13 września 2017 roku 01:00:39 - 01:06:51 w zw. z wyjaśnieniami 00:03:33 - 00:15:51, zeznania świadka F. P. e - protokół z dnia 13 września 2017 roku 00:40:23 - 00:49:32, zeznania świadka H. D. e - protokół z dnia 13 września 2017 roku 00:49:32 - 00:54:38, zeznania świadka L. W. e - protokół z dnia 13 września 2017 roku 00:54:38 - 00:59:32 /

Pomimo tego, że pracodawca w angażach wnioskodawcy ze spornego okresu zatrudnienia określił stanowisko pracy kierowca - mechanik, odwołujący przez cały czas trwania stosunku pracy łączącego go z Przedsiębiorstwem (...) - Ł., pracował w pełnym wymiarze czasu pracy wyłącznie jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Początkowo jeździł samochodem marki (...) z przyczepą, a następnie samochodem marki KAMAZ również z przyczepą. Oba samochody były dużymi pojazdami, które wraz z przyczepą ważyły powyżej 10 ton.

/zeznania wnioskodawcy e - protokół z dnia 13 września 2017 roku 01:00:39 - 01:06:51 w zw. z wyjaśnieniami 00:03:33 - 00:15:51/

Wnioskodawca przychodził do pracy rano na godzinę 7.00, zgłaszał się do dyspozytora, pobierał kartę drogową, z której wynikało co będzie przewoził oraz ile kursów wykona danego dnia. Następnie zabierał samochód i jechał zgodnie z dyspozycją do kopalni po ładunek, potem przewoził go na budowę i wysypywał. Załadunek samochodu odbywał się mechanicznym taśmociągiem czy koparką, wyładunek także, ponieważ pojazdy były jednocześnie wywrotkami. Ilość kursów danego dnia była zależna o odległości między kopalnią a budową. Jak były duże odległości to wnioskodawca robił 1-2 kursy dziennie, a jak było bliżej to 3-4 kusy. Do Ł. robił około 3 kursów w ciągu jednego dnia, do Ż. czy S. było mniej kursów bo było dalej. Po powrocie na bazę wnioskodawca był zobowiązany umyć, sprawdzić i zatankować samochód oraz zdać dokumenty.

Wnioskodawca naprawiał swój pojazd, gdy był w terenie np. wymieniał koło, czasem wykonał drobne prace na warsztacie. Tylko w takich sytuacjach wykonywał pracę jako mechanik. Na co dzień nigdy nie pracował w warsztacie i nie był mechanikiem. W przedsiębiorstwie byli zatrudnieni mechanicy. W sytuacji, gdy przydzielony kierowcy samochód stał zepsuty, a inny samochód był wolny, to inspektor obsadzał kierowcę na inny pojazd i wysyłał w trasę do pracy.

/zeznania wnioskodawcy e - protokół z dnia 13 września 2017 roku 01:00:39 - 01:06:51 w zw. z wyjaśnieniami 00:03:33 - 00:15:51, zeznania świadka F. P. e - protokół z dnia 13 września 2017 roku 00:40:23 - 00:49:32, zeznania świadka H. D. e - protokół z dnia 13 września 2017 roku 00:49:32 - 00:54:38, zeznania świadka L. W. e - protokół z dnia 13 września 2017 roku 00:54:38 - 00:59:32 /

Praca związana z przewożeniem piachu, żwiru trwała cały rok również zimą. W okresie zimowym kierowca otrzymywał zupy, zaś w okresie letnim napoje.

/zeznania wnioskodawcy e - protokół z dnia 13 września 2017 roku 01:00:39 - 01:06:51 w zw. z wyjaśnieniami 00:03:33 - 00:15:51/

Przedsiębiorstwo (...) - Ł. nie wystawiło wnioskodawcy świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach. W wystawionym przez pracodawcę, w dniu 31 marca 1993 roku zwykłym świadectwie pracy wskazano, że J. M. (1) był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy, od dnia 14 maja 1980 roku do 31 maja 1993 roku, zajmując ostatnio stanowisko kierowcy - mechanika.

/świadectwo pracy z dnia 31 marca 1993 roku k. 43 - 46 plik II akt ZUS/

W firmie (...) wnioskodawca był zatrudniony od 1.09.1994 roku na stanowisku kierowcy zaopatrzeniowca. Umowa o pracę została zawarta na cały etat, na czas nieokreślony.

/akta osobowe k 37/

Firma (...) SPÓŁKA JAWNA w P. zajmowała się przewożeniem paliwa na stacje benzynowe, olejów opałowych, rozwoziła również pojemniki z chemią gospodarczą, tj. płyny do chłodziń, płyny do spryskiwaczy. Płyny te były rozlewane do pojemników jedno czy pięciolitrowych, a kierowcy rozwozili te pojemniki po całej Polsce po punktach sprzedaży jak hurtownie. Później, gdy firma posiadała już cysterny, przewożono płyn do firmy do rozlania. Płyny pobierane były u dostawców krajowych np. Petrochemii P. czy w Słowacji. W okresie jesienno - zimowym transporty były częste, prawie codziennie, zaś w pozostałym okresie firma wypożyczała samochód z kierowcą. Wnioskodawca będąc zatrudnionym w firmie (...) SPÓŁKA JAWNA w P. pracował jako kierowca samochodu ciężarowego i zaopatrzeniowiec. Jeździł (...), S. oraz autocysterną. Zdarzały się dni, że wnioskodawca był na bazie, nigdzie nie wyjeżdżał. Wtedy musiał wykonać obsługę samochodu. Przerwa w wykonywaniu usług transportowych, czy przewożeniu towaru mogła trwać od jednego do kilku dni w ciągu tygodnia.

/zeznania świadka M. K. e - protokół z dnia 13 września 2017 roku 00.27.12/

Firma (...) SPÓŁKA JAWNA w P. wystawiła wnioskodawcy świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Wskazano, że J. M. (1) był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy, od dnia 1 września 1994 roku do 31 sierpnia 2004 roku, zajmując stanowisko kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Przy czym w świadectwie pracy złożonym w dniu 6 października 2006 roku do wniosku o ustalenie kapitału początkowego wnioskodawca przedłożył świadectwo pracy z dnia 31 sierpnia 2004 roku bez adnotacji o wystawionej korekcie, mimo, że wniosek składał po dniu 5 września 2004 roku. We wcześniej złożonym świadectwie pracy, bez korekty, pracodawca nie wskazał aby wnioskodawca wykonywał pracę w szczególnych warunkach. Natomiast w obecnie załączonym do wniosku o emeryturę - po korekcie - widnieje zapis o wykonywaniu pracy w szczególnych warunkach.

/świadectwo pracy z dnia 31 sierpnia 2004 roku k. 77 - 78 plik II akt ZUS/

J. M. (1) udokumentował na dzień 1 stycznia 1999 roku ogólny staż pracy w wymiarze 25 lat.

Uprawnienia do przewożenia materiałów niebezpiecznych wnioskodawca uzyskał w maju 1997 roku

/kopie dokumentu k 53 odwrót/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności o dokumenty zawarte w aktach emerytalnych i kapitałowych ZUS, dotyczących wnioskodawcy oraz dokumenty z akt osobowych wnioskodawcy z zakładów pracy: Przedsiębiorstwo (...) - Ł. oraz w firmie (...) SPÓŁKA JAWNA w P., nadto o zeznania świadków i wnioskodawcy.

Sąd zwrócił uwagę, że świadkowie F. P., H. D. byli zatrudnionych na tożsamym stanowisku co wnioskodawca, zaś świadek L. W. był przełożonym wnioskodawcy w Przedsiębiorstwie (...) - Ł.. Osoby te posiadały zatem wiedzę co do charakteru zatrudnienia wnioskodawcy i rodzaju wykonywanych przez niego czynności.

Nie można odmówić przymiotu wiarygodności zeznaniom wnioskodawcy i świadka M. K. co do zatrudnienia i zakresu wykonywanych czynności w czasie pracy w firmie (...) SPÓŁKA JAWNA w P.. Z zeznań tych wynika, że faktycznie wnioskodawca pracował na stanowisku kierowcy - zaopatrzeniowca, bowiem jeździł samochodami ciężarowymi i dostarczał różnego rodzaju towar. Jednak nie można uznać, że czynności te wykonywał codziennie przez 8 godzin. Jak wynika z zeznań świadka, M. K., właściciela firmy (...) SPÓŁKA JAWNA w P., zdarzały się dni, że wnioskodawca był na bazie i nigdzie nie wyjeżdżał. Wtedy musiał wykonać obsługę samochodu. Przerwa w wykonywaniu usług transportowych, czy przewożeniu towaru mogła trwać od jednego do kilku dni w tygodniu. Zdarzało się, że jeden miesiąc był bardziej obłożony, inny mniej. Oznacza to, że wnioskodawca wykonywał też inne, poza kierowaniem pojazdem, czynności w bazie, a przerwy te mogły trwać nawet kilka dni, również natężenie transportu było w jednym okresie mniejsze, zaś w innym większe. Dodatkowo wskazać należy, że wnioskodawca dopiero od dnia 6 maja 1997 roku uzyskał uprawnienie do przewożenia materiałów niebezpiecznych. Zatem wcześniej nie był kompetentny do transportu wskazanych towarów z uwagi na brak wymaganych uprawnień. Powyższe okoliczności wskazują, że nie było możliwe przyjęcie, iż wnioskodawca przez cały okres zatrudnienia w firmie (...) SPÓŁKA JAWNA w P. w pełnym wymiarze czasu wykonywał czynności kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony.

Powyższe wywody znajdują potwierdzenie również w wystawionym pierwszy raz świadectwie pracy z dnia 31 sierpnia 2004 roku dla potrzeb ustalenia kapitału początkowego, w którym pracodawca nie wskazał, aby J. M. (1) wykonywał pracę w szczególnych warunkach. Taka informacja pojawiła się w poprawionym świadectwie pracy, załączonym do wniosku o wcześniejszą emeryturę. Sąd odmówił zatem wiary dokumentowi w postaci świadectwa pracy w szczególnych warunkach wystawionego przez (...) SPÓŁKA JAWNA w P., gdzie wskazano, że przez cały sporny okres ubezpieczony wykonywał prace stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, gdyż pozostaje to w oczywistej sprzeczności z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym dokumentami załączonymi do akt osobowych

wnioskodawcy z tego zakładu pracy w postaci umowy o pracę czy angaży oraz pierwotnie wystawionym świadectwie pracy.

Dokument w postaci świadectwa pracy w szczególnych warunkach podlega kontroli, zarówno co do prawdziwości wskazanych w nim faktów, jak i co do prawidłowości wskazanej podstawy prawnej (por. wyrok Sądu Najwyższego z 25 maja 2004 r., III UK 31/04). Treść świadectwa pracy w szczególnych warunkach była poprawiana przez zakład pracy w zakresie warunków jej świadczenia, co nie znajduje odzwierciedlenia w zebranym w sprawie pozostałym materiale dowodowym.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie i jako takie podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 roku, poz. 748 ze zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 roku (vide art. 196 ustawy) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz,
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 (wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn).

Jak dalej stanowi ust. 2 powołanego przepisu, emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie z § 3 i 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, nr 8, poz. 43 ze zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudniania” uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powołany wykaz wskazuje wszystkie te prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

Stosownie do § 2 ust. 2 rozporządzenia okresy takiej pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według określonego wzoru, lub świadectwie pracy.

W rozpoznawanej sprawie nie było wątpliwości, że wnioskodawca spełnia ustawowe przesłanki co do wieku, ponieważ ukończył 60 lat w dniu (...). Nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego. Ma przy tym wymagany na dzień 1 stycznia 1999 roku okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 25 lat. Organ rentowy zakwestionował jednak wymagany okres 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Jak ustalił Sąd, stanowisko to znajduje oparcie w obowiązujących w tym zakresie przepisach oraz w stanie faktycznym sprawy.

Regulacja § 2 Rozporządzenia, statuująca ograniczenia dowodowe i obowiązująca w postępowaniu przed organem rentowym, nie ma zastosowania w postępowaniu odwoławczym przed Sądem. W konsekwencji okoliczność i okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach Sąd uprawniony jest ustalać także innymi środkami dowodowymi niż dowód

z zaświadczenia zakładu pracy, w tym zeznaniami świadków (por. uchwała Sądu Najwyższego z 27 maja 1985 r. sygn. III UZP 5/85 – LEX 14635, uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984 r. III UZP 6/84 – LEX 14625).

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na okoliczność pracy wykonywanej przez wnioskodawcę w szczególnych warunkach dopuścił dowód z zeznań świadków, zeznań wnioskodawcy oraz przeprowadził dowód z dokumentacji zatrudnienia wnioskodawcy.

Z zeznań świadków, którzy byli zatrudnieni w spornym okresie w Przedsiębiorstwie (...) - Ł., na tożsamy stanowiskach pracy, czy też przełożonego wnioskodawcy wynika, iż J. M. (1) przez cały sporny okres pracował jako kierowca samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony. Świadkowie w sposób szczegółowy wyjaśnili, na czym polegała praca wykonywana przez odwołującego. Z przeprowadzonych dowodów wynika, że wnioskodawca początkowo jeździł samochodem marki (...) z przyczepą, a następnie samochodem marki KAMAZ również z przyczepą. Oba samochody były dużymi pojazdami, które wraz z przyczepą były powyżej 10 ton. Z zeznań świadków i wnioskodawcy wynika także, że praca odwołującego się polegała na przewożeniu materiałów budowlanych tj., żwiru, piasku, kruszywa z kopalni na budowy. Praca ta trwała cały rok również zimą. Wnioskodawca w okresie zimowym otrzymywał zupy, zaś w okresie letnim napoje.

Z zeznań świadków i wnioskodawcy wynika także, że J. M. (1) sporadycznie naprawił swój pojazd, ale było to rzadko, ponieważ byli zatrudnieni mechanicy, którzy mieli zajmować się takimi naprawami. Ponadto brak własnego pojazdu nie powodował, że wnioskodawca nie miał pracy do wykonania, ponieważ jak był inny wolny samochód, to kierowcy byli wysyłani do pracy. Jednocześnie nie można pominąć, że wnioskodawca dziennie pracował średnio około 10 -11 godzin, zatem jeśli zdarzyły się jakieś naprawy, to praca w godzinach nadliczbowych wyrównała czas poświęcony na dokonywanie tychże czynności.

Bezspornym zatem jest, że od dnia 31 maja 1980 roku do 31 marca 1993 roku wnioskodawca, J. M. (1) wykonywał prace w szczególnych warunkach, tj. prace kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Analiza treści wykazu A do powołanego Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku wskazuje, że przedmiotowe prace są wymienione w wykazie A dziale VIII poz. 2. Natomiast w zarządzeniu Nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia z dnia 1 sierpnia 1983 roku w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy, nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do wzrostu emerytury lub renty (Dz. Urz. MB z dnia 6 grudnia 1983 r.) w dziale VIII pod pozycją 2 w pkt 2 wymienione zostało stanowisko kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

Wykaz ten wymienia zatem taki rodzaj pracy, jaki wedle nie budzących wątpliwości ustaleń, faktycznie wykonywał ubezpieczony.

Przyczyną nieuwzględnienia przez organ rentowy okresu od dnia 1 września 1994 roku do 31 sierpnia 2004 roku w czasie zatrudnienia w firma (...) SPÓŁKA JAWNA w P., jako pracy w szczególnych warunkach był fakt rozbieżności między pierwotnie wystawionym świadectwem pracy, w którym to pracodawca nie wskazał, aby wnioskodawca wykonywał pracę w szczególnych warunkach, a w poprawionym załączonym do wniosku o emeryturę, w którym taki zapis już się znalazł.

Pamiętać jednak należy, że dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzony mu pracy. Praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w

sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 czerwca 2011 r. I UK 393/10).

Z zeznań wnioskodawcy i świadka wynika, że J. M. (1) pracował jako kierowca samochodu ciężarowego i przewoził pojemniki z chemią gospodarczą tj. płyny do chłodziń, płyny do spryskiwaczy, odbierał i przewoził paliwa. Jednak zdarzały się dni, że wnioskodawca był na bazie i nigdzie nie wyjeżdżał. Wtedy musiał wykonać obsługę samochodu. Przerwa w wykonywaniu usług transportowych, czy przewożeniu towaru mogła trwać od jednego do kilku dni. Zdarzało się, że jeden miesiąc był bardziej obłożony, inny mniej. Oznacza to, że wnioskodawca wykonywał też inne czynności w bazie a przerwy te mogły trwać nawet kilka dni, również natężenie transportu było różne, mniejsze lub większe. Dodatkowo wskazać należy, że wnioskodawca dopiero w dniu 6 maja 1997 roku uzyskał uprawnienie do przewożenia materiałów niebezpiecznych. Zatem wcześniej nie był kompetentny do transportu wskazanych towarów z uwagi na brak wymaganych uprawnień. Powyższe okoliczności wskazują, że nie było możliwe przyjęcie, iż wnioskodawca przez cały okres zatrudnienia w firmie (...) SPÓŁKA JAWNA w P. w pełnym wymiarze czasu wykonywał czynności kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony. Jak już wskazano J. M. (2) wykonywał także inne czynności.

Powyższe wywody znajdują potwierdzenie również w wystawionym pierwszy raz świadectwie pracy z dnia 31 sierpnia 2004 roku dla potrzeb ustalenia kapitału początkowego, w którym pracodawca nie wskazała, aby J. M. (1) wykonywał pracę w szczególnych warunkach. Taka informacja pojawiła się w poprawionym świadectwie pracy, załączonym do wniosku o wcześniejszą emeryturę. Sąd odmówił zatem wiary dokumentowi w postaci świadectwa pracy w szczególnych warunkach wystawionego przez (...) SPÓŁKA JAWNA” w P., gdzie wskazano, że przez cały sporny okres ubezpieczony wykonywał prace stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, gdyż pozostaje to w oczywistej sprzeczności z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym dokumentami załączonymi do akt osobowych wnioskodawcy z tego zakładu pracy, w postaci umowy o pracę czy angaży oraz pierwotnie wystawionym świadectwie pracy.

Stale wykonywanie pracy w warunkach szczególnych jest rozumiane w orzecznictwie Sądu Najwyższego jako wypełnianie pełnego wymiaru czasu pracy na zajmowanym stanowisku, gdyż nie jest dopuszczalne uwzględnianie do okresów pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze innych równocześnie wykonywanych prac w ramach dobowej miary czasu pracy, które nie oddziaływały szkodliwie na organizm pracownika (vide wyrok z dnia 4 czerwca 2008 r., II UK 306/07, OSNP 2009 nr 21-22, poz. 290).

Nadto Sąd Okręgowy podziela pogląd Sądu Apelacyjnego w Gdańsku wyrażony w wyroku z dnia 25 września 2013 roku, sygn. akt III AUa 106/13 (LEX nr 1381334), zgodnie z którym warunek wykonywania pracy w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy jest spełniony tylko wówczas, gdy pracownik w ramach obowiązującego go pełnego wymiaru czasu pracy na określonym stanowisku, stale tj. ciągle wykonuje pracę w szczególnych warunkach i nie wykonuje w tym czasie żadnych innych czynności nie związanych z zajmowanym stanowiskiem. A zatem, w przypadku jednoczesnego wykonywania prac wymienionych w rozporządzeniu z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43), z niewymienionymi, nawet, gdy stosunek tych prac jest nieproporcjonalnie wysoki na rzecz tych pierwszych, przekreślona zostaje możliwość uznania takiej pracy za pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, ponieważ nie była wykonywana stale, w pełnym wymiarze czasu pracy.

Reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wnioskodawca, na którym zgodnie z art. 6 k.c. spoczywał ciężar dowodowy w niniejszej sprawie, nie udowodnił podnoszonego w odwołaniu twierdzenia, że od dnia 1 września 1994 roku do 31 sierpnia 2004 roku w czasie zatrudnienia w firma (...) SPÓŁKA JAWNA w P. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę zaliczaną do prac w warunkach szczególnych.

Strona odwołująca się tylko częściowo podważyła stanowisko organu rentowego. Wnioskodawca udowodnił, że wykonywał prace w warunkach szczególnych w czasie zatrudnienia Przedsiębiorstwie (...) - Ł. w okresie od dnia 31 maja 1980 roku do 31 marca 1993 roku (w wymiarze 12 lat i 10 miesięcy), nie wykazała natomiast takiego charakteru co do okresu zatrudnienia przypadającego od dnia 1 września 1994 roku do 31 sierpnia 2004 roku w czasie zatrudnienia w firmie (...) SPÓŁKA JAWNA w P..

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie, orzekając jak w sentencji wyroku.

Zarządzenie: odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć peł, ubezpieczonego

E.W.